

Un office de mincha dans une synagogue. Ici le culte remplace le sacrifice de l'après midi au Temple, et évoque la figure du patriarche Isaac.

La prière juive

L'origine de la prière

Les maîtres du Talmud discutent sur l'origine de la prière.

Pour les uns, elle a été instituée en remplacement des sacrifices du Temple.

D'autres y voient les trois patriarches à l'origine.

Le premier avis s'attache à l'aspect historique, le second considère la prière comme une affirmation identitaire, qui remonte aux pères d'Israël.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כו עמוד ב

רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא, ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: אברהם תקן תפלת שחרית - שנאמר +בראשית י"ט+ וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר +תהלים ק"ו+ ויעמד פינחס ויפלל; יצחק תקן תפלת מנחה - שנאמר +בראשית כ"ד+ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפלה, שנאמר +תהלים ק"ב+ תפלה לעני כי - יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, יעקב תקן תפלת ערבית - שנאמר +בראשית כ"ח+ ויפגע במקום וילן שם, ואין פגיעה אלא תפלה, שנאמר +ירמיהו ז'+ ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע - בי. ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי: מפני מה אמרו תפלת השחר עד חצות - שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד חצות... ומפני מה אמרו תפלת המנחה עד הערב - שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד הערב... ומפני מה אמרו תפלת הערב אין לה קבע - שהרי אברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב קרבים והולכים כל הלילה.

Talmud de Babylone, traité Bérakhoth page 26 b

Rabbi Yossé fils de Rabbi Hanina enseigne : les patriarches ont institué les prières. Rabbi Josué fils de Lévi enseigne : les prières correspondent aux sacrifices. Ces deux avis se trouvent corroborés par des sources plus anciennes. Pour justifier l'avis de Rabbi Yossé fils de Rabbi Hanina, nous trouvons en effet ce texte : Abraham institua la prière du matin, comme il est dit (Gn 19) : "Abraham se leva de bon matin à l'endroit où il se tenait debout", or "se tenir de bout" désigne l'attitude de prière, comme il est dit (Ps 106) "Pinhas se leva et pria". Isaac institua la prière de l'après midi, comme il est dit (Gn 24) : "Isaac sortit pour méditer dans les champs au temps du soir", or la méditation désigne la prière, comme il est dit (Ps 102) : "Prière du pauvre... qui exprime sa médiation devant l'Eternel". Jacob institua la prière du soir, comme il est dit (Gn 28) : "Il heurta l'endroit et il dormit là", or le fait d'heurter désigne la prière, comme il est dit (Jr 7) : "et ne me heurte / prie pas". De même nous trouvons cette source qui justifie Rabbi Josué fils de Lévi : Pourquoi la prière du matin peut se faire jusqu'à midi ? Car le sacrifice du matin pouvait se faire jusqu'à midi... Pourquoi la prière de l'après midi peut se faire jusqu'au soir ? Car le sacrifice de l'après midi pouvait se faire jusqu'au soir... Pourquoi la prière de la nuit peut se faire toute la nuit ? Car les membres et les abats de la bête qui n'avaient été brûlés le soir pouvaient être brûlés durant toute la nuit.

Traduction : Philippe Haddad.